

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีความสุขที่พ่อผู้จัดความทุกข์ของลูกได้มาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ที่ลูกจะกลายเป็นเจ้าหญิงในสวรรค์
- คำถาม:** เมื่อได้เห็นสภาพใจของลูกที่พ่อไม่มีความกังวลและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** ลูกบางคนเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมชั้นหนึ่ง บางคนก็ไม่มีกลิ่นหอมใดๆเลย สภาพของบางคนดีมาก ในขณะที่คนอื่นพ่ายแพ้โดยพายุของมายา เมื่อเห็นทั้งหมดนี้, พ่อไม่วิตกกังวลเลยเพราะท่านรู้ว่าอาณาจักรยุคทองกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา อย่างไรก็ตาม, พ่อให้คำสอนแก่ลูก: ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา

โอมซานติ พ่อที่อ่อนหวานที่สุดที่ไม่มีขีดจำกัด นั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกที่แสนหวาน ลูกเข้าใจว่าพ่อนั้นอ่อนหวานมาก และแล้วครูผู้ให้คำสอนแก่ลูกก็อ่อนหวานอย่างมากเช่นกัน เมื่อลูกนั่งที่นี่ลูกควรจะจดจำว่าبابานั้นอ่อนหวานอย่างมาก ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน ลูกกำลังนั่งที่นี่ในโรงคำประภาณี พ่อมีความอ่อนหวานมาก! ลูกควรมีความสุขในหัวใจของลูกที่พ่อจะพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ท่านคือผู้จัดความทุกข์ ประการแรกท่านคือبابาของเราเช่นนั้น แล้วท่านก็กลายเป็นครูของเราด้วยเช่นกัน และอธิบายความลับของทั้งวงจรโลกแก่เรา ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายว่าวงจรนั้นหมุนไปอย่างไรและลูกได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านอธิบายทั้งหมดนี้เพียงแค่ด้วยการดัดนิ้วของท่าน แล้วท่านก็จะพาลูกไปกับท่าน ลูกจะไม่อยู่ที่นั่น ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน มีเพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ มีคำกล่าวว่า เวลามากมายนั้นได้ผ่านไป และเวลาเล็กน้อยเท่านั้นที่เหลืออยู่ ดังนั้นจดจำพ่อให้บ่อยมากขึ้นและภาระของบาปทั้งหมดที่สะสมมาในหลายชาติเกิดของลูกจะจบสิ้นลง มีสงครามกับมายา ดังนั้นเมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อ เธอก็พยายามที่จะนำลูกออกไปจากการจดจำระลึกถึงนั้น บาบาเตือนลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน ดังนั้นอย่าได้คิดถึงสิ่งนี้ ไม่ว่าลูกจะมีพายุของความคิดที่ไม่ดีและเป็นบาปมากมายเพียงไร, แม้ว่าลูกจะนอนไม่หลับตลอดทั้งคืนในความคิดเหล่านั้นก็อย่าได้หวาดกลัว จงอยู่อย่างกล้าหาญ บาบาพูดว่า พายุเหล่านั้นจะมายุ่งอย่างแน่นอน ลูกจะมีความฝันเช่นกัน อย่าได้หวาดกลัวในสิ่งเหล่านั้น นี่คือการสอบ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ลูกควรพาเอาชนะมายา ลูกไม่ต้องหยุดลมหายใจ ฯลฯ เพื่อสิ่งนั้น ในขณะที่ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย, การหายใจก็เกิดขึ้น ที่นี่ลูกไม่ต้องพยายามที่จะหยุดลมหายใจ ในหะฐะโยคะพวกเขาไปผ่านความยากลำบากมากมาย บาบามีประสบการณ์ของสิ่งนั้น ท่านเคยศึกษาสิ่งนั้นเล็กน้อย แต่ผู้นั้นก็ต้องมีเวลาเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้คนบอกลูก: ความรู้ของลูกนั้นดี แต่เราไม่มีเวลา เรามีโรงงานมากมาย ฯลฯ พ่อพูดกับลูกว่า ลูกที่สุดแสนหวาน ก่อนอื่นจดจำพ่อแล้วจึงจดจำวงจร เท่านั้นเอง สิ่งนี้ยากลำบากหรือ? เคยมีอาณาจักรของพวกเขายุคทองและยุคเงิน จากนั้นก็มีการขยายตัวของชาวอิสลามและชาวพุทธ ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้น(เหล่าเทพ)ได้ลืมนศาสนาของพวกเขาและดังนั้นจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้อีกต่อไป, เพราะพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามตามแผนของละคร, แล้วพวกเขาก็เริ่มเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู ในความเป็นจริงไม่มีศาสนาฮินดู ชื่อฮินดูสถานนั้นก็ให้ให้แก่บาร์ตในภายหลัง ชื่อที่แท้จริงของสถานที่นั้นคือบาร์ต พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อแม่บาร์ต พวกเขาไม่ได้พูดว่า “ต่อแม่ฮินดูสถาน” เพียงในบาร์ตเท่านั้นคืออาณาจักรของเทพเหล่านั้น เป็นเพียงบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง พ่อกำลังสอนลูกๆว่าลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่ออย่างไร พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน พาใคร? ดวงวิญญาณ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษ หากลูกต้องประสบกับการถูกลงโทษ สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป ดังนั้นยิ่งลูกจดจำبابามากเท่าไรบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากขึ้นเรื่อยๆเท่านั้น มีลูกมากมายที่ไม่สามารถที่จะจดจำبابาได้ พวกเขาเหนื่อยล้าและเบื่อหน่ายและก็จากไป พวกเขาไม่แม้แต่จะต่อสู้อย่างไร มีลูกๆเช่นนั้นด้วยเช่นกัน เป็นที่เข้าใจว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น แม้ว่าจะมีหลายคนทดสอบ ปวงประชาที่ยากจนก็มีความจำเป็นเช่นกัน ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามจะมีผู้ที่ยึดมั่นและยากจน แม้ว่าจะไม่มีความทุกข์ที่นั่นก็ตาม นี่คือยุคเหล็ก ที่นั่นผู้ที่ยึดมั่นและยากจนต่างก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ ในขณะที่ที่นั่นทั้งผู้ที่ยึดมั่นและยากจนคงอยู่อย่างมีความสุข แม้ว่าจะมีความรู้สึกรังเกียจของการเป็นคนที่มั่งคั่งหรือยากจนก็ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ก็ตามลำดับกันไป ไม่มีโรคภัยใดๆ ที่นั่น และอายุชยก็ยืนยาวเช่นกัน ลูกลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ ในยุคทองลูกจะไม่จดจำแม้กระทั่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้เตือนลูกถึงดินแดนแห่งความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข ผู้คนพูดว่าสวรรค์เคยมีอยู่ แต่สวรรค์คงอยู่เมื่อไรและเป็นอย่างไร? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีใครจะจดจำสิ่งใด

ได้นับแสนปี พอพูดว่า เมื่อวานนี้ลูกมีความสุขและวันพรุ่งนี้ลูกก็มีความสุขนั้นอีกครั้ง ท่านหนึ่งที่นั่งและมองดูดอกไม้ทั้งหลาย: ดอกไม้ไม่ดี ผู้หนึ่งกำลังทำความเพียรพยายามประเภทนี้ ผู้หนึ่งไม่มั่นคง ผู้หนึ่งมีสติปัญญาเป็นหิน พ่อไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งใดเลย ใช่ ท่านตระหนักว่าลูกๆควรจะศึกษาเล่าเรียนได้อย่างรวดเร็วและกลายเป็นผู้ที่มั่นคง ท่านต้องสอนลูก ลูกกลายเป็นลูก แต่ลูกต้องศึกษาอย่างรวดเร็วและกลับมามีชีวิต พ่อหนึ่งที่นั่งและเห็นว่าลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเพียงไรและลูกเป็นดอกไม้ประเภทใด เพราะนี่คือสวนดอกไม้ของดอกไม้ที่มีชีวิต ท่านที่ลูกเห็นดอกไม้ลูกก็สัมผัสกับความสุขเป็นอย่างมาก ลูกๆเข้าใจว่าบาบากำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ แล้วลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับบาปะดีหลังจากที่ถูกลงโทษ! จดจำพ่อเช่นในลักษณะเช่นนั้นที่บาปของหลายๆชาติเกิดของลูกถูกตัดออกไป ลูกเช่นกันต้องรู้จักวงจร วงจรเฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆไม่เคยหยุด วงจรเฝ้าแต่เคลื่อนไปอย่างต่อเนื่องเหมือนตัวไร ตัวไรจะเคลื่อนไหวช้าที่สุด ละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ก็เคลื่อนไปอย่างช้ามากเช่นกัน มันก็ยังคงเคลื่อนต่อไป ลูกๆบางคนก็คำนวณว่ามีกี่นาที่และกี่วินาทีใน 5000 ปี และก็ส่งให้กับบาบา หากเป็นหลายแสนปีจะไม่มีการคำนวณสิ่งนั้นได้ พ่อและลูกๆกำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบาหนึ่งที่นั่งเฝ้าและมองดูแต่ละคน ผู้หนึ่งจดจำบาบาได้อย่างมาก เขาได้รับความรู้มากมายและเขาอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างมากมาย เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก ลูกเพียงแต่ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกๆมีเข็มกลัดติดหน้าอก บอกพวกเขาว่านี่คือชีพบาบา เมื่อผู้คนไปที่คาลิ, พวกเขาจะจดจำท่านด้วยการร้องออกมาเสียงดังว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา!” ลูกคือซาเลแกรม ดวงวิญญาณเป็นดวงดาวที่เล็กมากอย่างที่สุด พวกเขามีบทบาทที่ใหญ่โตบันทึกไว้ในพวกเขา ดวงวิญญาณไม่ได้มีขนาดเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณมีบทบาทในละครที่บันทึกไว้ในพวกเขา เพชรมีความแข็งแกร่งที่สุด พ่อคำเพชรจะรู้ว่าไม่มีหินใดที่แข็งแกร่งกว่าเพชรนั้น ลองคิดเกี่ยวกับดวงวิญญาณว่าจะเล็กแค่ไหนและมีบทบาทที่ใหญ่โตนั้นลูกบันทึกอยู่ภายในอย่างไรและไม่เคยถูกลบทิ้งอย่างไร ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใด, ไม่มีมนุษย์อื่นใดในโลกนี้ที่เราจะสามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ครู และสัจกูรู ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ท่านคือครูเช่นกัน ท่านให้คำสอนแก่ทุกคนว่า มานามานะบา! ท่านบอกลูกเช่นกันว่า เมื่อลูกพบผู้กับคนของศาสนาอื่นๆ ให้ถามเขาว่า คุณจดจำอัลลáhหรือไม? ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูก: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ใครพูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณ แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงนี้ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายเลย พ่อพูดว่า ลูกทั้งหมดคือสีดำ และพ่อคือราม พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่มีศาสนาอื่นในยุคทอง มีเพียงพวกเราเท่านั้นที่อยู่ที่นี่เพราะพวกเราเท่านั้นคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ดูซิว่ามีวัดมากมายเพียงใดที่นี่! โลกนั้นใหญ่โตมากและมีสิ่งต่างๆมากมายในโลกนั้น ที่นั่นจะไม่มีสิ่งเหล่านั้น จะมีเพียงบาร์ตเท่านั้น จะไม่มีแม้แต่รางรถไฟ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นสำหรับรางรถไฟที่นั่น ที่นั่นจะมีเมืองเล็กๆ รางรถไฟก็จำเป็นที่ต้องเดินทางไปยังหมู่บ้านที่อยู่ไกลออกไป บาบา กำลังทำให้ลูกสดชื่นแจ่มใส ท่านเฝ้าแต่อธิบายประเด็นต่างๆมากมายแก่ลูกๆ ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ในท่านองเดียวกันพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดก็มีความรู้ทั้งหมดที่บันทึกไว้ในท่านและท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกต่อไป สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ, มหาสมุทรแห่งความสงบที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเราดวงวิญญาณก็อาศัยที่นั่นในบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อความสงบ มีการถามผู้รู้ด้วยเช่นกันว่าจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร พวกเขาได้สร้างวิธีการมากมายเพื่อความสงบนั้น มีการจดจำกันว่า ดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญา และศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ดวงวิญญาณไม่มีปาก ดวงวิญญาณไม่มีอวัยวะทางร่างกาย และดังนั้นจะมีความสงบอย่างแน่นอน สถานที่อยู่อาศัยของพวกเราดวงวิญญาณคือบ้านที่แสนหวานที่ซึ่งมีความสงบอย่างสมบูรณ์ จากที่นั่นพวกเราเข้ามาในดินแดนแห่งความสุข เวลานี้พวกเรา กำลังได้รับการโยกย้ายไปยังดินแดนแห่งความสุขจากดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อกำลังทำให้พวกเราบริสุทธิ์ โลกนั้นใหญ่โตมาก จะไม่มีปาเหล่านี้ทั้งหมด ฯลฯ ที่นั่น จะไม่มีภูเขามากมาย ฯลฯ จะมีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้น เช่นที่พวกเขาทำแบบจำลองเล็กๆของสวรรค์ ในท่านองเดียวกันก็จะมีสวรรค์เล็กๆ แค่มองไปความมหัศจรรย์ของสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น โลกนั้นใหญ่โตมาก ที่นี้พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่ต่อสู้รบรากันเอง และแล้วโลกทั้งหมดนี้ก็จะถูกทำลาย และมีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เมื่อทุกสิ่งถูกทำลายไปทั้งหมดนี้จะไปที่ไหน? ทั้งหมดนั้นก็ลงไปในใต้ทะเลและผืนโลก ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของสิ่งใดที่จะหลงเหลืออยู่ สิ่งใดก็ตามที่ลงไปใต้มะเลนั้นก็ถูกทำลายภายในนั้น ทะเลก็จะกลืนสิ่งนั้นอย่างสมบูรณ์ วัตถุธาตุก็จะหลอมรวมไปกับวัตถุธาตุ ผุ่นก็หลอมรวมไปกับผุ่น จากนั้นโลกก็จะสโตประธาน ในเวลานั้นมีการกล่าวว่าวัตถุธาตุจะใหม่และสโตประธาน ลูกมีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ลูกไม่ทาลิปสติก ฯลฯ ลูกๆควรจะมีความสุข ลูกกลายเป็นเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ หากลูกไม่อาบในความรู้ลูกก็จะไม่กลายเป็นเทพ ไม่มีวิธีอื่นใด พ่อมีความสวยงามเสมอ ลูกๆดวงวิญญาณกลับมา

เกลียด ผู้เป็นที่รักเป็นนักเดินทางที่สวยงามมาก ท่านมาและทำให้ลูกสวยงาม พ่อพูดว่า พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ พ่อไม่มีวันกลับมาเกลียด ลูกน่าเกลียดและกำลังจะกลับมาสวยงาม เป็นเพียงนักเดินทางผู้เดียวเท่านั้นที่สวยงามเสมอ บาบานี้กลับมาเกลียดแล้วก็สวยงาม ผู้เดียวนั้นทำให้ลูกทั้งหมดสวยงามและพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกๆต้องกลับมาสวยงามและทำให้ผู้อื่นสวยงามด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้กลับมาเกลียดและสวยงาม พวกเขาได้ทำความผิดพลาดในกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของพ่อ นั่นเรียกว่าความผิดเดียว เป็นชิพบาบาที่ทำให้โลกสวยงาม แต่แทนที่จะเป็นชื่อของท่าน, พวกเขาได้ใส่ชื่อของผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่สวยงามคนแรกในสวรรค์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ บารัตจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าจะมีสวรรค์หลังจาก 40,000 ปี ในขณะที่ลูกอธิบายว่าทั้งวงจรมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกๆดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ที่รักเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเคยเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราดวงวิญญาณผู้เป็นคู่รักบริสุทธิ์! ดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม บาบานี้ไม่ได้บอกลูกว่าไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ ไม่เลย ลูกต้องทำทุกสิ่ง ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลลูกๆของลูก เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกอาจจะดูแลลูกๆของลูก แต่อย่าได้มีลูกมากไปกว่านี้อีก มิฉะนั้นลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่มีพวกเขาทั้งหมดลูกก็ต้องลืมพวกเขา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นทั้งหมดจะถูกทำลาย ร่างกายจะถูกทำลายและดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ จากนั้นลูกจะได้รับร่างใหม่ นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพ่อสร้างบ้านใหม่หัวใจของพวกเขาก็เคลื่อนออกไปจากบ้านเก่า จะไม่มีสิ่งใดในสวรรค์! มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด สวรรค์จะอยู่ที่นี้ มื่อนุสรณ์ที่สมบูรณ์ในวัดดิลาลา ได้แสดงให้เห็นว่าลูกกำลังทำทาปาเซียอยู่เบื้องล่าง ดังนั้นสวรรค์ปรากฏอยู่ที่ใด? พวกเขาได้แสดงสวรรค์ไว้บนเพดาน ด้านล่างลงมาลูกกำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะ และเหนือขึ้นไปด้านบนคือสถานภาพที่สูงส่ง วัดนั้นสวยงามมาก ใกล้กับจุดสูงสุดของภูเขาเมื่อชาลการ์ที่ซึ่งมีรูปปั้นทองคำ และสูงขึ้นมาจากที่นั่นก็คือกูรูชีกา กูรูกำลังนั่งอยู่ที่จุดสูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือสัทกูรูและในระหว่างกลางพวกเขาก็ได้แสดงสวรรค์ ดังนั้นวัดดิลาลาจึงเป็นอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกศึกษาราชโยคะแล้วสวรรค์จะมาอยู่ที่นี้ เหล่าเทพนั้นเคยมีอยู่ที่นี้ เวลานี้โลกที่บริสุทธิ์กำลังสร้างขึ้นสำหรับพวกเขา อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่เห็นทุกสิ่งด้วยดวงตาทั้งสอง ฝึกฝนที่จะลืมสิ่งนั้น นำหัวใจของลูกออกจากบ้านเก่าและโลกเก่า จดจำบ้านใหม่ของลูก
2. อาบในความรู้และกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงาม เช่นที่พ่อเป็นนักเดินทางที่สวยงาม ในท่านองเดียวกันทำให้ดวงวิญญาณสวยงามจากน่าเกลียดด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้หวาดกลัวสงครามของลูกกับมายา จงกลายเป็นผู้มีชัยชนะอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้เต็มและอยู่อย่างปลอดภัยจากการถูกจู่โจมของชั้นสการ์เก่า โดยรักษาทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เนื่องจากชั้นสการ์เก่ามีอุปสรรคในงานรับใช้และความสัมพันธ์และสายใย ชั้นสการ์ดึงลูกเข้าไปหาตัวมันเองในรูปแบบต่าง ๆ เมื่อมีแรงดึงดูดไปที่ใครบางคนก็ไม่สามารถวางเฉยได้ หากมีแม้กระทั่งร่องรอยชั้นสการ์ซ่อนอยู่ มันก็จะอยู่ในรูปของลูกหลานของชั้นสการ์ตามเวลาและทำให้ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ดังนั้นจงเต็มไปด้วยความรู้และรักษาทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะเป็นอิสระจากการจู่โจมของชั้นสการ์เก่า, ความสัมพันธ์และความสับสนวุ่นวายของวัตถุและอยู่อย่างปลอดภัย

คติพจน์: อย่าได้กลัวมายา และมีความถ่อมตนในความสัมพันธ์กับกันและกัน

*** โอม ชานติ ***